

Олександр Стельмашук: «Запрошуємо всіх на «Візерункову весну»»

Олександр Стельмашук музикою буквально живе. Постійно цікавиться чимось новим, удосконалює репертуар ВІА «Візерунки» Здолбунівського РБК, яким керує понад 40 років. А коли він починає грати на саксофоні, час ніби замирає. Цей талант - природжений, адже чи не кожен член родини - музикант.

Зараз Олександр Стельмашук разом зі своїм колективом готується до головної весняної події Здолбунова - «Візерункової весни», яка відбудеться 1 березня. Пан Олександр розповів нам про своє ставлення до сучасних співочих конкурсів, рідний колектив та що чекає на глядачів вже наступного четверга.

- Пане Олександр, у Вас за плечима чималий музичний досвід. Як Ви почали займатися музикою?

- В мене - музична сім'я. Батько грав на скрипці, мама - на гітарі, брат пішов вчитися в музичну школу на акордеоні. Потім і мене віддали на навчання, але вже на кларнет. Та я не закінчив школи, пішов до музичного училища, з якого випустився у 1972 році. Відразу почав викладати у музичній школі. Та за кілька місяців пішов до армії, де грав у духовому оркестрі.

- Понад 40 років Ви - незмінний керівник ВІА «Візерунки». Як почали працювати у колективі? Чим жили «Візерунки» на піку своєї популярності?

- Потрапив я до колекти-

ву у 1974 році як музичний керівник. «Візерунки» тоді вже активно виступали. А розпочинав колектив свою діяльність за декілька років до того у Здовбиці. Організував його Петро Товкач, який став згодом художнім керівником колективу. Вже тоді по області ми «каталися» зі справжніми філармонійними концертами. Петро Товкач домовлявся за майданчики, організував продаж квитків. Саме тоді був популярним гурт. Нам навіть пропонували виступати від Рівненської філармонії. Ми гастролювали б по всьому Союзу, на півроку пропадали б з дому. Але ми всі домосіди, вирішили відмовитися. Хоч було цікаво, тим паче, що вокально-інструментальні ансамблі тіль-

ки починали виступати. Ми рівнялися на «Бітлз», «Смерічку», «Ватру», «Самоцвіти», «Весёлых ребят» та ін. Були молоді, гарячі. Ледве за двадцять років. Виступали наживо, без фонограм. Було важко, але наскільки

Олександр Стельмашук у центрі другого ряду

було вдома, значну кількість дефіцитних у нас товарів. Чи не вперше тоді спробували сучасну «Фанту» (там її називають швепс). Накупляли джінсів. Та багато чого ще.

- За 45 років існування «Візерунків» було чим-

ало багато творів. Багато з них інструментальні. Є й дитячі. Та зазвичай пишу для «Візерунків». Бо, створюючи мелодію, треба знати, хто її виконувати-

- Загалом у мене близько 30 власних творів. Багато з них інструментальні. Є й дитячі. Та зазвичай пишу для «Візерунків». Бо, створюючи мелодію, треба знати, хто її виконувати-

- Розкажіть про свою сім'ю. Ваші діти продовжили династію музикантів?

- Так. Ми навіть робили сімейні виступи у Здолбунові. Сестра - викладач гри на скрипці у музичній школі. Племінник Андрій Сачева - скрипаль, уже випустив свій альбом разом із гуртом. Мої діти всі музиканти. Донька Світлана викладає у музичній школі, син Ігор зараз служить у рівненському військовому оркестрі. Поки у внуків менше зацікавлення, але до музичної школи також ходять.

- Чи є у Вас ще якісь захоплення, окрім музики?

- Маю хобі - риболовлю. Три роки тому ми з одноплеменниками створили громадську організацію «Клуб рибалок Здолбунова». Опікуємося озером у міському гідропарку. Зариблюємо його, слідкуємо, аби рибалки не займалися браконьерством.

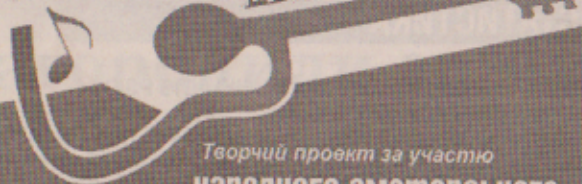
- Уже наступного четверга у Здолбунові обіцяють неймовірне шоу під час «Візерункової весни». Привідкрийте завісу майбутньої музичної події. Що чекати глядачам?

01 БЕРЕЗНЯ
ЧЕТВЕР
18:00 2018

БУДИНОК КУЛЬТУРИ ЦЕМЕНТИНИВ

ОРГАНІЗАТОР
ВІДДІЛ КУЛЬТУРИ І ТУРИЗМУ
ЗДОЛБУНІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

ВІЗЕРУНКОВА ВЕСНА

Творчий проєкт за участю
народного аматорського
ВІА «Візерунки»

Здолбунівського районного будинку культури;

народного аматорського
ВІА «Небокрай»

будинку культури с. Здовбиця;

рок-гурту «Жнива»

Здолбунівського міського клубу

За сприяння

Здолбунівської районної державної адміністрації,
Здолбунівської районної ради, Здолбунівської міської ради
"Волинь-Цемент" Філія ПрАТ "Дікаргофф Цемент Україна"

MediaPartner:

НОВЕ ЖИТТЯ

ЗДОЛБУНІВ
City

красиво! Це все днями і ночами треба було вчити і відточувати. Брали із собою на виступи і духовиків. Так різнобарвніше звучить. Бувало, на сцену тоді виходили понад десять чоловік. У нас були дві-три солістки дівчини, двоє вокалістів хлопців, п'ять-шість музикантів та троє духовиків.

- У 1970-х роках Ви з колективом гастролювали за межами України. Де вдалося побувати? Чим тоді радянська Україна відрізнялася від інших республік?

- Гастролювали ми здебільшого по області. Адже для поїздки Союзом потрібні були немалі кошти. Та все ж брали участь у всесоюзному конкурсі естрадної пісні у Білорусі. Тоді зайняли друге місце за одну з найкращих обробок «Пісні про Солегорськ», місто шахтарів. А ще гастролювали у Болгарії. Там нас дуже тепло зустріли. Як на той час ми були сильно вражені рівнем життя в країні. Дуже відчувалася різниця. Побачили те, чого не

ло учасників...

- Загалом ми налічили понад 50 учасників. Був у нас своєрідний конвеєр – одні йшли, інші приходили. Серед таких були зазвичай студенти. Хтось виїхав, хтось змінив діяльність. Та були і ті, хто працював в колективі кілька років та виступає досі.

- Які пісні у репертуарі «Візерунків»?

- За роки у нас змінився репертуар. На початку виконували пісні «Смерічки», Івасюка, Зінкевича. Всі пісні тоді сприймалися на ура. Згодом ми почали писати власні твори.

Раніше була переважно російськомовна музика. А зараз у нас пісні виключно українською. За останні роки з'явилися чимало патріотичних пісень. Наприклад, «Не сумуй», яку написав учасник АТО Олександр Рожко. Виконуємо і фольклорні пісні.

- Ви також композитор. Скільки музичних творів уже маєте в доробку?

і з замовленнями. Крім того, вже написав музику до кількох віршів Мирослави Броніч. Є одна пісня, на яку я написав і слова, і музику – «Без тебе ніяк». Але найбільше люблю аранжування. Мені подобається брати готовий твір і змінювати його так, щоб він звучав по-новому. Та насправді для мене написання музики не є самоціллю. Тому не вважаю себе суперкомпозитором.

- Слідкуєте за нинішніми співочими конкурсами?

- Постійно. Слідкую за раз за відбором на «Євробачення». На мою думку, на тому ж конкурсі «Голос країни» є солідніші співаки. Там часто з'являються солісти із чудовими голосами, проте чомусь згодом вони пропадають. Мені цікаво, як журі оцінює співаків. До речі, мене дуже здивувала професійність Потапа: його знання музики, робота з солістами. Хоч як співак він мені не imponує.

музичній сесії. Він матиме новий формат. Гратимемо у джазово-класичному стилі. Буде живий інструментальний звук. Тому готуємо нові пісні. Хочемо показати, наскільки класно звучить духовна музика. Гратимемо чимало інструментальних творів – як моїх, так і вже відомі мелодії. Ви почуєте твори Моцарта та Паганіні у новому, сучасному, звучанні.

На минулу річницю колективу на сцені виступило чимало учасників, які були раніше у складі колективу. Цього ж разу буде більше нових солістів, молодших. А музиканти будуть ті, які виступали з нами раніше.

Також на сцені побачите «Небокрай» та «Жнива», які теж активно готуються до виступу. Планується фотовиставка та ще багато неочікуваних сюрпризів. Тож буде цікаво! Запрошуємо усіх на «Візерункову весну».

Спількувалася
Ірина САМЧУК.